

**Notatka wstępna, Konferencja Międzyparlamentarna ds. Stabilności, Koordynacji i Zarządzania
Gospodarczego w Unii Europejskiej, 17 lutego 2016, sesja I**

Doświadczenia parlamentarne związane ze wzmocnioną koordynacją i zarządzaniem gospodarczym

Wprowadzenie ogólne

Tytuł IV [Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w UE](#) (SCEG) dotyczy koordynacji polityki gospodarczej i konwergencji. Pierwsza sesja dnia skupia się na wymianie najlepszych praktyk i doświadczeń Państw Członkowskich w zakresie środków zwiększenia wzrostu gospodarczego, konwergencji i konkurencyjności (jak stanowi art. 9). Zachęca się delegacje do dzielenia się doświadczeniami w celu współpracy na rzecz ściślejsz skoordynowanej polityki gospodarczej.

ARTYKUŁ 9

Bazując na koordynacji polityki gospodarczej, jak określono w Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Umawiające się Strony zobowiązują się współpracować na rzecz polityki gospodarczej, która wspiera właściwe funkcjonowanie Unii Gospodarczej i Walutowej oraz wzrost gospodarczy dzięki zwiększonej konwergencji i konkurencyjności. W tym celu Umawiające się Strony podejmują niezbędne działania i środki we wszystkich dziedzinach niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania strefy euro, dążąc do osiągnięcia celów wspierania konkurencyjności, wspierania zatrudnienia, dalszego przyczyniania się do zrównoważenia finansów publicznych i wzmocnienia stabilności finansowej.

Przesłanki

W dniu 26 listopada 2015 Komisja Europejska opublikowała [Pakiet semestru europejskiego 2016](#), obejmujący Roczną Analizę Wzrostu Gospodarczego, Raport ws. Mechanizmu Ostrzegania i projekt Wspólnego Raportu o Zatrudnieniu. Oprócz tego opublikowała także wniosek dotyczący Zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej strefy euro, wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Program Wsparcia Reform Strukturalnych oraz Dokument Roboczy w sprawie krajowych wyzwań inwestycyjnych.

Opublikowanie [Raportu ws. Mechanizmu Ostrzegania](#) (AMR) stanowi początek [Procedury zakłóceń równowagi makroekonomicznej](#) (MIP), która ma na celu określenie i wyeliminowanie zakłóceń równowagi utrudniających sprawne funkcjonowanie gospodarek Państw Członkowskich, jak również gospodarki UE jako całości. W [konkluzjach](#) z posiedzenia Ecofin w dniu 15 stycznia 2016 Rada potwierdziła, że dogłębne przeglądy (IDR) zostaną przeprowadzone dla 18 Państw Członkowskich. Zostaną one opublikowane w lutym 2016 i będą stanowiły podstawę (wraz z krajowymi programami reform i programami stabilności lub konwergencji) Zaleceń dla Poszczególnych Krajów na 2016 (CSR). Rada podkreśla, że nadal istnieją ważne wyzwania i konieczny jest dalszy postęp w celu wyeliminowania zakłóceń równowagi, w szczególności podwyższonych poziomów zadłużenia, wysokiego bezrobocia jak również tendencji spadkowych potencjalnego rozwoju i wzrostu produktywności.

Zakłócenia równowagi makroekonomicznej wykrywane są za pomocą [tablicy wyników](#) zawierającą pewne prognozy. W tym roku do poprzednich czternastu wskaźników dodano trzy nowe: wskaźnik aktywności, zatrudnienie długoterminowe i bezrobocie wśród młodzieży. W swoich [konkluzjach](#) z dnia 15 stycznia Rada Ecofin wyraziła swoją obawę o włączenie trzech dodatkowych wskaźników zatrudnienia. Według Rady może to zaszkodzić funkcji tablicy wyników jako narzędzia wczesnego ostrzegania dla potrzeb identyfikacji, zapobiegania i korekty zakłóceń równowagi makroekonomicznej.

Główne priorytety [Rocznej Analizy Wzrostu Gospodarczego](#) 2016 są takie same jak w 2015: ponowne uruchomienie inwestycji, realizacja reform strukturalnych w celu modernizacji naszych gospodarek oraz odpowiedzialne polityki fiskalne. Analiza Wzrostu pokazuje umiarkowane ożywienie dla UE jako całości. Niemniej jednak wyniki gospodarcze, warunki społeczne i realizacja reform pozostają niejednolite na terenie UE. Ożywienie wykorzystuje tymczasowe pozytywne czynniki takie jak niskie ceny ropy, stosunkowo słabe euro oraz akomodacyjna polityka pieniężna. Jednocześnie stoi ono przed wyzwaniem w postaci obaw o bezpieczeństwo, napięć geopolitycznych i napływu uchodźców i azylantów.

Wyłączenie odpowiedzialności: Niniejszy dokument został sporządzony przez pracowników Parlamentu holenderskiego oraz Parlamentu Europejskiego na podstawie publicznie dostępnych informacji i służy wyłącznie celom informacyjnym. Dokumenty te stanowią wyłączną odpowiedzialność autorów i niekoniecznie odzwierciedlają oficjalne stanowisko parlamentu holenderskiego lub Parlamentu Europejskiego.

W tym roku Komisja opublikowała [Zalecenia dotyczące polityki gospodarczej strefy euro](#) po raz pierwszy wraz z Roczną Analizą Wzrostu Gospodarczego i Raportem ws. Mechanizmu Ostrzegania. Celem jest lepsza integracja strefy euro i krajowych wymiarów zarządzania gospodarczego UE. Dzięki temu można lepiej odzwierciedlić wspólne wyzwania w Zaleceniach dla Poszczególnych Krajów.

We wrześniu 2015 Parlament Europejski opublikował [dogłębną analizę](#) zaangażowania parlamentów krajowych w Programy Stabilności lub Konwergencji i Krajowe Programy Reform. W oparciu o informacje zawarte w tych planach okazało się, że około połowa programów odnosi się do zaangażowania parlamentów krajowych. Procedury takiego zaangażowania są bardzo zróżnicowane. W swojej uchwale z dnia 17 grudnia 2015 Parlament Europejski wezwał Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego (IIA) dotyczącego europejskiego zarządzania gospodarczego i podkreśla, że powinno ono zapewnić, w ramach Traktatów, że struktura europejskiego semestru umożliwia znaczącą i regularną kontrolę parlamentarną.

Osiągnięcia w realizacji CSR były do tej pory dość słabe (zob. [dokument podsumowujący przygotowany przez Parlament Europejski](#)). Był to jeden z powodów usprawnienia procesu semestru europejskiego zgodnie z propozycją Komisji Europejskiej wiosną 2015.

Punkty do omówienia

- Jakie są aktualne doświadczenia w zakresie prac w kierunku ściślejszemu skoordynowanej polityki gospodarczej?
- W jaki sposób różne kryteria konwergencji gospodarczej wiążą się ze sobą w praktyce? Jakie możliwe udoskonalenia można tutaj zaproponować? W jaki sposób pomogłoby to kontroli parlamentarnej?
- W jaki sposób Państwa Członkowskie radzą sobie z wyzwaniami strukturalnymi dla wzrostu gospodarczego takimi jak rosnące wydatki na opiekę zdrowotną lub koszty emerytur?
- Czy obecne ramy instytucjonalne europejskiego zarządzania gospodarczego zapewniają parlamentom wystarczającą przestrzeń dla współpracy międzyparlamentarnej w zakresie najlepszych praktyk?
- W jaki sposób można udoskonalić przywództwo polityczne we wdrażaniu Zaleceń Rady na szczeblu krajowym?

Wkłady w konferencję

[Pan Jeroen Dijsselbloem](#), Przewodniczący Eurogrupy, odniesie się do obecnej sytuacji makroekonomicznej w UE jako całości. W szczególności odniesie się do obecnego systemu koordynacji gospodarczej i dalszych działań w celu jego udoskonalenia.

Na podstawie ostatnich [wyników badań](#), [Pan Kees Vendrik](#), Wiceprezes holenderskiego Trybunału Obrachunkowego, wskaże kilka wad złożonych ustaleń instytucjonalnych, które wdrożono w europejskim zarządzaniu gospodarczym, jak również nieprzejrzysty sposób stosowania kryteriów oceny sytuacji Państw Członkowskich. Pan Vendrik odniesie się również do ustaleń w zakresie zarządzania kontrolą demokratycznej polityki makroekonomicznej UE.

Według opracowanej przez Komisję [Europejskiej Prognozy Gospodarczej na jesień 2015](#), PKB Francji ma wzrosnąć w 2016 o 1,4%. Jednakże dane liczbowe w zakresie bezrobocia poprawią się dopiero w 2017 i chociaż deficyt budżetowy maleje, to oczekuje się, że w 2016 wyniesie on 3,4%. [Pani Valerie Rabault](#), Sprawozdawca Generalny Komitetu Finansowego francuskiego Zgromadzenia Narodowego przekaże spostrzeżenia na temat sposobu, w jaki Francja radzi sobie z aktualnymi wyzwaniami gospodarczymi.

W dniu 17 grudnia 2015 Parlament Europejski przyjął [uchwałę](#) w sprawie Dokończenia budowy Europejskiej Unii Gospodarczej i Walutowej, w której podkreśla potrzebę silniejszej kontroli parlamentarnej. [Pan Roberto Gualtieri \(IT, S&D\)](#), poseł do Parlamentu Europejskiego, odniesie się do kwestii, czy obecne ramy instytucjonalne europejskiego zarządzania gospodarczego zapewniają parlamentom wystarczającą przestrzeń dla współpracy międzyparlamentarnej w zakresie najlepszych praktyk.